

ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

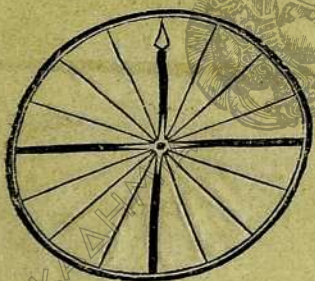
ΕΧΑ

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΥΣΙΚΗ.

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

1880

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

1880

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

1880

2395
BIBLIOTHECA

ΕΚΤΑΣΙΣ ΠΟΙΗΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΗΛΙΑΚΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Ὡς ἀξιόμεγαλοπρεπῆ Γαλλία ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,
Ὅταν ἡ φύσις βοηθῆ καὶ ἡ τύχη ἐν τῷ ἅμα ὁ ἄνθρωπος
ὑψώνεται χωρὶς κανένα πρᾶγμα

Καὶ ὅταν ἐκτιμήσουν τὰς ἠλιακὰς γνώσεις τοῦ συγγρα-
φέως τιμήσουν, τότε καὶ τὴν ἀξιόμεγαλοπρεπῆ τρισέ-
βαστον Γαλλίαν, ἠλιακὰ ὑψώνεται τῇ ἀληθείᾳ,

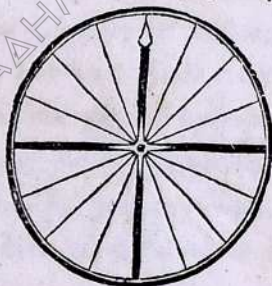
Δυσεὔρετος Γαλλία μὲ ἀειθαλία
Ξιφίλ γαλὲρ τῇ ἀληθείᾳ,
Μεγάλα βεῦ ἀηθαλεία.

ΠΑΡΑ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΟΥΡΦΑΙΟΥ.

Καὶ ἀφιερώνεται εἰς τὸ ὑψηλὸν ὄνομα τῆς Κωρώνας τῆς
πολυτίμου Γαλλίας, ὡς ἀξία τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς
παιδείας καὶ τῆς ἠλιακῆς μεγαλοπρεπείας.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Π.

1842.

212

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΑΡΕΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΑ

1981

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΗΛΙΑΚΟΣ.

Πρόλογος ἐπιταφικοῦ λερμπαλὲρ καὶ ἠλιακοῦ λόγου τῆς πολυτίμου ἀνακομίσεως ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Ἐλένη εἰς Παρίσιον, ὑψιλοῦ καὶ ἠλιακοῦ λειψάνου ἀνδρὸς μεγίστου αὐξάνου, διὰ τῆς μεγίστου διπλωματικοπολιτικῆς του καὶ ἀξιοαυτοκρατορικῆς ἀξιάστου φυσικῆς, του καθὼς ἀποδείχθηκε καὶ ἦν ἀποδειγμένος ἄνδρας ὑψιλοῦ καὶ ἠλιακοῦ βήματος βημάτων τὸ πολύτιμόν του ὄνομα, ἦτον καὶ ἦνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτο καὶ εἶνε μεγίστου ἀθανασίας, ἦτον ἄνδρας ἀειθαλίας ὁ πολύτιμος Ἀναπολέων ξιφιμαλὲρ ἐπ' ἀληθείας.

Διὰ τὸ βαθὺ σέβας λοιπὸν τοῦ ὑψιλοῦ καὶ ἠλιακοῦ μεγίστου τούτου ὑψιλοῦ ὀνομά του, γίνεται ἡ ἀφιέρωσις εἰς τοὺς γενεομεγαλοφιλοελευθέρους ἄνδρας τῆς πολυτίμου Γαλλίας, ἄνδρας τῆς ἀξιομεγαλοψύχου γενεομεγαλοπρεπείας εὐγενεῖς ἄνδρας τῆς Γαλλίας ζήτω μὲ ἀειθαλίας οἱ σοφοὶ ἄνδρες τῆς Γαλλίας ΑΜΗΝ!

Περικαλῶ λοιπὸν τοὺς εὐγενεῖς καὶ σοφοὺς Γάλλους διὰ γὰ τὸ ὑποδεκτοῦν μὲ εὐμένειαν, καὶ μεγίστου ἀνδρὸς εὐ-

νοϊαν, πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν, τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος ἡ
 ὑψιλὴ εὐνοϊα καὶ διὰ τὸ ὑψιλὸν καὶ ἡλιακὸν ὄνομα τοῦ ἀηδῆ-
 μου Ἀναπολέοντος.

Καὶ διὰ τὴν Δευκάδα τῆς συντακτικῆς περιγραφῆς ἡ
 πληρωμὴ του εἶνε 2 τάλληρα ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος 3, ἂν
 ἔχη τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφὴν τοῦ ποιητοῦ, ἂν δὲ δὲν τὴν
 ἔχη, φαίνεται ὡς νοθὸν καὶ καταδιώκεται μὲ πρόστιμον
 1,000 ταλλήρων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ὀκτωβρίου '1841.

Ὁ Ποιητὴς

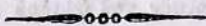
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ματθαίου ἐκ τῆς Νήσου

Ἀμοργοῦ Ῥομφαίου

Καὶ τῶν Παιτῶν Κορυφαίου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΤΑΦΙΚΟΝ.

Λόγον ἐπιταφικοῦ ἀνδρὸς μεγίστου ἡλιακοῦ,
Ἀφίλ μαλὲρ Ἀναπολέοντος ἀξιοθαυμάστου καὶ ἐκλεκτοῦ.
Ἀναπολέοντος τοῦ ἀξιοθαύμαστου καὶ φρικτοῦ.
ὡς βασιλεὺς βασιλευόντων,
Ὄπου δὲν τὰ ξιώθηκε κνεῖς ἄλλος καθὼς ὁ ἀδάμαντος Ἄ-
ναπολέων ἐστάθηκε.
Μεγάλος ὄπου δὲν ταξιώθηκεν οὔτε εἰς τοὺς προαπερασμένους.
αἰῶνας λερμπαλὲρ οὔτε εἰς τοὺς νῦν κανένας,
Ἀλλὰ μόνον ὁ ὑψιλὸς καὶ ἡλιακὸς, ὡς μεγίστης γνώσεως
καὶ φρονήσεως, ὁ Ἄναπολεὼν μόνος ἀξιώθηκε,
Τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς δόξης τῶν δοξάντων τοῦ κολε-
φῶνος τούτων
Ὅπου καὶ ἡ ἀνακόμισις τοῦ ἀδάμαντος λειψάνου του,
Ἀπὸ τὴν ἀγίαν Ἑλένην εἰς Παρίσιον,
Ἔδωσε μέγιστον κρότον ἡ δόξα καὶ τιμὴ του,
Λερμπαλὲρ ὄπου εἶναι παγκόσμιος ἡ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ του
ὡς Ἀθάνατος Ἀθανασίας μεγίστου Ἀειθαλίας
Ἡ δόξα καὶ τιμὴ του εἶναι ἐπ' ἀληθείας,
Καθὼς τὸν ἀπέδειξαν ἐκ διαφόρων εἰδῶν πείρα τῶν μεγί-
στων πραγμάτων, λερμπαλὲρ καὶ ποῖον ἄλλον ἔδειξεν ἡ
φύσις εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν ἐπίσης
Καθὼς ἀπέδειξε τὸν Ναπολέοντα ἡ φύσις,
Ὄπου κανένας ἄλλος δὲν εὗρέθη εἰς τὰς δόξας του νὰ πρέπη
Ἄς μιμηθοῦν τὰ ὑποδήματά του,
Ὄπου ἕως λάβουν μέρος εἰς τὰ φρονήματά του.
Καὶ εἰς τὰ ἡλιακὰ θελήματα καὶ βουλήματά του,

*Ἡ καὶ τὰ φρονήματά του ἄς ἀπεκθῶσι ὅπου ἴσως τὰ φρο-
νήματά του φαντασθῶσι

Ἥλῆν εἶναι τῶν ἀδυνατίων, ἐπειδὴ εἶναι φυσικὰ χαρίσματα,
τὰ ὑψηλὰ καὶ ἡλιακὰ βουλήματα, θελήματα καὶ προτερή-
ματα ἐνὸς μεγίστου ἀνδρός

Τὰ φυσικὰ καὶ ἡλιακὰ προτερήματά του τὰ φυσικὰ,

Ἐπειδὴ κα καθὼς τρέχει μὲ ὄρμην,

Ὁ χεῖμαρος τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ ποταμὸς τοῦ Δουνάβεως,

Ἔττι καὶ ὁ νοῦς ἐνὸς μεγίστου ἀνδρός, ὁ νοῦς του ὁ λαμπρὸς.

Ὅπου τὰς μεγάλας ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς σκέψεις τῶν γνώ-
σεων τοῦ μεγάλου νοῦς,

Ἐνὸς ἀρίστου ἀνδρός, καθὼς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων.

Κόπτεται ὁ ὕπνος του καὶ τὸ φαγὶ καὶ ἔττι δὲν εἶναι ἴδιον
τοῦ καθενός, ἡλιακὰ νὰ θεωρῆ, ἐάν ἡ φύσις δὲν τὸν διορῆ.

Καὶ ἰδοὺ ἡ Ῥόδος βεῦ ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα ἀρέ!

Ὅ ἐστὶ διὰ νὰ ἦτον τοιοῦτου ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ μεγίστου
τοῦ νοῦς γνώσεως καὶ κρίσεως.

Ὁ αἰδῆμος Μπυνοπάρτης.

Δὲν ἐκάθουνταν ποτὲ εἰς τὴν τράπεζαν οὔτε τρεῖς κάρτα,

Λερμπαλέρ, ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἡλιακὴ πληροφορία τῆς μεγίστου
μεγαλειότητος ἀειθαλίας,

εἰς βασιλεὺς βασιλεῶν ὑπολάψατο ὁ Ἀναπολέων,

Ζήτω ζήτω ἑκατονταζήτω ἡ μυριοαξιοθαύμαστος ἀθανασία.

τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ λερμπαλέρ ὀνόματος Ἀναπολέοντος

ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἀρετὴ καὶ γνώσις ἡ μεγάλη τοιοῦτου μεγίστου

ἀνδρός εἰς ἄλλους δὲν δίδωσι τὸ φῶς, ἐάν δὲν τὸ ἔχη φυ-
σικῶς, ὅπου ὅταν ἀρχινᾷ διὰ νὰ σκέπτεται περὶ ἡλιακῶν

πραγμάτων, τοῦ κόπτεται ὁ ὕπνος του, διόλου καὶ τὸ

φαγὶ του ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἡλιακὴν πολύτιμον τὴν

συλλογὴν του. ἰδοὺ λοιπὸν ὅπου δὲν εἶναι ἴδιον τοῦ καθ'

ἐνός διὰ νὰ ἦναι εἰς τὰς γνώσεις του ἡλιακός, ἐάν δὲν τὸ

ἔχη φυσικῶς.

Ὅπου ἡ γνώσις του νὰ ἦναι βασιλικῶς.

Λοιπὸν λερμπαλὲρ, ἔγκριτοι καὶ Ἰπόκριτοι, ὅλοι σας ἐνω-
θῆτε καὶ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀναπολέων ἐκεῖ προσηλωθῆτε
δπου ἴσως λάθητε παρ' αὐτοῦ χάρις νὰ ὑψωθῆτε.

Τιοῦτες χάρες ὑψηλές εἶχεν ὁ αἰοίδημος, καθὼς τὸ λές λαμ-
πραῖς στολαῖς.

Λερμπαλὲρ πιάστε τὴν ταμπακέρα του ποῦ ἔβαζε ταμπακὸν
νὰ φαντακτῆτε καὶ ἐσεῖς τῆς δόξης τὸ ἀκράτο,

Τιοῦτες χάρες ἀνδρικές εἶχεν ὁ Αἰοίδιμος ἀξίαις,
ἀάβετε λοιπὸν καὶ σεῖς αἰτίαις, ὅπου νὰ φαντασθῆτε ταῖς
αὐτοῦ ἀξίαις.

Καὶ ὅποιοι δὲν ὑψώνει τὸ πολύτιμον ὄνομα τοῦ ἀδάμαντος.

Ἀναπολέοντος, δὲν γνωρίζει τίποτε λέγοντος.

Λερμπαλὲρ ἐπειδὴ καὶ ἡ γνώσις πάσης γνώσεως μεγίστου
νοὸς κρίσεως καὶ φρονήσεως Ἀναπολέων ἐστάθη ὁ μόνος

τῆς φύσεως ὁ μέγιστος κομήτης τῶν κομητῶν ὁ Ἀναπο-
λέων μέγιστος κομήτης ἦτον.

Ἄστροφεγγῆς καὶ τηλαυγῆς μὰ ἦτον ἄνδρας τῆς λαμπρῆς.
Δὲν ἀπέθανεν ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων, εἶναι ἀθάνατος σὰς
λέγω.

Ὅπου τὰ μέγιστα ἐτιμῆθη ἡ πολύτιμος Γαλλία,

Μὲ τὰς μεγίστας γνώσεις τοῦ Ἀναπολέοντος τῆ ἀληθεία.

Καὶ τί δὲν κάμνει ἡ δύναμις ἡ θεία, ὅταν θέλῃ νὰ ὑψώσῃ
ἓνα ἄνθρωπον τῆ ἀληθεία. Ἐξ αἵματος ἡλιακοῦ ἦτον καὶ
ἐτιμῆθη μὲ τὰς μεγάλας γνώσεις τοῦ ἀπεδείχθη, ἄνδρας
μέγιστος ἐκηρύχθη, καὶ τὸ Παρίσιον ἐσεῖθη, ὅπου μὲ
τὰς δάφνας τοῦ κόσμου ὅλου ἐστολίσθη εἰς τὰς πολυτίμους
ἡλιακὰς ἡμέρας.

Τοῦ Ἀναπολέοντος ἀδάμαντος κομῆται

Ὅπου καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν δὲν ἐφάνηκε ποτὲ πηρόμοιος κομήτης λερμπαλέρ, καθὼς εἰς τοῦ Αναπολέον τὰς ἡμέρας ἐφάνηκε μὲ τοὺς πλανήτας.

Γαλλία! Γαλλία! δὲν κρούβεται ἡ πανένδοξος ἀειθαλία, ἡ δόξα καὶ τιμὴ τοῦ Αναπολέοντος τῆ ἀληθείᾳ καὶ ἂν τινες θέλουν διὰ νὰ κρυφθῆ ἀποδεικνύουν τὴν σκοτινάδα τοὺς αὐτοὶ ἡ ἀληθεία εἶναι αὐτή.

Ἐπειδὴ ὡς καὶ τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά,

Ἐγνώρισαν τὰς μεγίστας γνώσεις καὶ δόξεις τοῦ Αναπολέοντος ἀληθινά,

Λερμπαλέρ καὶ ἐπὶ τούτου διαμένει ἡ δόξα καὶ τιμὴ του νέμει εἰς τοὺς αἰῶνας μένει.

Καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζῆσῃ ἐξαετῆς καὶ ἠθέλετε ἰδεῖ τί ἀξίζει τῆς γῆς

Ἡ καὶ ἂς ἤθελε νὰ ζῆσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ὁ μοναχὸς καὶ ἠθέλεν ἰδεῖτε τί ἔκαμνεν αὐτός,

Πλὴν ἂς ἦν ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν ὁποῖον αἶχ ὅπου ἔχασε μέγα πνεῦμα καὶ ἠδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα τὴν μητέρα του νεῦμα ὅπου τῆ; ἔκαμε καὶ τῆς ἦλθεν ἐμετὸς αἷμα ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀδάμαντος ἀνδρός της.

Λερμπαλέρ καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτῆς υἱοῦ της.

Μεγίστη ἦτον ἡ φλογίτης ἡ πικροκάτη φωνὴ τοῦ ἀνδρός καὶ τοῦ υἱοῦ της,

Οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι τὰ μέγιστα ὑψώθηκαν, εἰς τὰς πολυτίμους ἡμέρας τοῦ Αναπολέοντος τὰ μέγιστα ἀξιώθηκαν.

Ἄφου καὶ βασιλεῖς ἐσήκονε καὶ βασιλεῖς ἐσήστνε,

Ὅπου μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνοιο υἱοῦ Φιλίππου μόνος

Ἄν ἀνεφάνηκε ἄλλος οὔτε ἐγεννήθηκε,
 Ἄνδρες παρόμοιος ἐπισημωτάτου μεγίστου κρίσεως καὶ φρο-
 νήσεως,
 Ἄνδρες μεγίστου γνώσεως ἀρίστου πνεύματος καὶ φρονήσεως,
 Μὲ ὅλα τὰ πολύτιμα προτερήματα τῆς πολυδοξίας ῥήμα-
 τα καὶ ἀνδρικήν ἥρωϊκὴν πανένδοξον γενεομεγαλοψυ-
 χίαν,
 Ἄερ μπαλέρ καὶ μὲ τόνους τῆς φιλοδικαίου φιλάνθρωπίας
 Ἀφίλ μαλέρ μεταπρέπω τῆς πανενδόξου ἀξιοπρεπευοῦς
 μεγαλοπρεπείας ἦτον μέγας τῆς σοφίας,
 Δόξαν μέγιστη καὶ εὐτυχία. ἦτον τῆς κοινῆς φιλάνθρωπίας,
 ἦτον ὁ Ἀήδημος φανερομένος τῆς κοινῆς εὐτυχίας πῶς
 ἦτον παραδομένος,
 Διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον θαρρόης πῶς ἦτον γεννημένος ὁ
 εὐλογημένος,
 Ὅπου σήμερον ἂν ἐζοῦσεν βέβαια βέβαια ἤλθεν εἶναι ὁ ἐπί-
 γειος βασιλεὺς πασῶν τῶν βασιλευόντων βασιλεὺς,
 Καὶ ἄς ἐξαναφανῆ ἢ ἄς ξαναγεννηθῆ παρόμοιός του,
 Καὶ ἐγὼ νὰ τὸν ἱστορήσω ὅπου μὲ χρυσᾶ γράμματα νὰ τὸν
 στολίσω,
 Ἄερ μπαλέρ ὅπου καθὼς τὸ πολύτιμον ὄνομα τοῦ Ἀναπο-
 λέοντος σήμερον ἐν τῇ δόξῃ
 Τραγωδεῖτε καὶ παγκόσμιος καινολογεῖτε,
 Παρόμοια καὶ αὐτὸς νὰ ἱστορῆται,
 Ἄερ μπαλέρ μὰ ἦτον ὁ μόνος ὁ Ἀναπολέων ἢ δόξα καὶ τι-
 μὴ ὅλων τῶν αἰῶν,
 Ἀφίλ μαλέρ ἐκεῖνος μόνος ἐγεννήθη ὅπου μὲ ὅλας τὰς
 δόξας καὶ τιμὰς ἐτιμήθη,
 Καὶ ἐπομένως ἐκοιμήθη καὶ τώρα πάλιν θαρρῆεις πῶς ἐγεν-
 νήθη.

Ὅπου ἡ δόξα του πάλιν ἐτιμήθη.

Ὅπου ἡ ἀθανασία του εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας λαμπρὰ μεγάλη
δὲν εἶναι ἄλλη.

Καὶ ἄς ξαναγεννηθῶσιν ἀκόμη δύο ἑταίροί του.

Ὅπου ν' ἀξιωθῶν νὰ ὀνομασθῶν ἄνδρες μέγιστοι δευτέροί του.

Νὰ ἔχουν ὅμως ὅλα τὰ ὑψηλὰ φρονήματά του.

Καὶ τὰ ἠλιακὰ ἰδιώματα καὶ κατορθώματά του,

Ὅπου νὰ ἀξιωθῶν νὰ λάβουν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἠλιακὴν ὀνομασίαν τοῦ Ἀναπολέοντος τὴν ὑψηλὴν φαντασίαν, μὲ τὴν ἀνδρικορωϊκὴν του γενναιομεγαλοψυχίαν μὲ ὅλας τὰς πολυτίμους γνώσεις καὶ φαντασίας του ν' ἀξιωθῶν τῆς μεγαλοσύνης του δόξης καὶ τιμῆς εὐφροσύνης του ἀθανασία! ἀθανασία! βασιλική.

Εἶναι τρόντι τοῦ Ἀναπολέοντος ὑψηλὴ καὶ ἠλιακὴ,

Καὶ τρόντι βασιλική.

Δερμπαλὲρ ἀξιώθηκεν ὅπου βασιλεὺς βασιλέων ὑψώθηκεν ὁ
Ἀναπολέων

Δελαλέφ δὲν τοῦ ἔμεινε τιμὴ καὶ δόξα ἀλλὰ ὅλας τὰς ἔλαβε
μὲ γνώσεις δύνამις καὶ δόξα ζήτω ἡ ἀθανασία του ἡ δόξα καὶ τιμὴ τῆς βασιλείας του.

Εἶπαμεν ἐδῶ ἐνακαρῆ διὰ ὅλα τὰ ὑψηλὰ βουλήματα

Καὶ ἠλιακὰ κατορθώματα καὶ προτερήματα,

Τοῦ ἀηδήμου ἀδάμαντος Ἀναπολέοντος.

Οἱ καλημέρης λέγοντος.

Δερμπαλὲρ μὰ ἐπειδὴ καὶ ἕνας συγγραφεὺς πρέπει νὰ ὁμιλῇ
τὴν ἀλήθειαν σαφῶς,

Επιφίλ μαλὲρ εἶναι δίκαιον λιπὸν διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν,

Καὶ περὶ τῆς ἀνδρικορωϊκογενναιομεγαλοψυχίας,

Μὲ τῆς ἀξιοφιλοτίμου μεγαλοπρεπείας

Ὅπου ἔδειξαν οἱ λαμπροὶ Γάλλοι

Σὲ δ' ἄλας τὰς ἐκστρατείας τοῦ Ἀναπολέοντος μικροὶ μεγάλοι
ὡς οὐδεὶς ἄλλοι

Καθὼς οἱ Γάλλοι ζήτω οἱ Γάλλοι,

Ὅπου ἕνα ἐμπόδιον ἔν δὲν τοὺς ἐγένοντο,

Λελαλεῖ σήμερον ὁ Ἀναπολέων ἤθελεν ἔχει παγκόσμιος τὴν
δόξαν παντοῦ μὲ τόξα· ἐν ἐνὶ λόγῳ αἱ ὑψηλαὶ λευκάδες
τῆς ἡλιακῆς φαντασίας τῶν μεγίστων γνώσεων καὶ φρο-
νήσεων τοῦ ἀνδρήμου τούτου ἀποδείξεως.

Λερμπαλὲρ φέρει εἰς ἀπορίαν τὴν κάθε ἡλιακὴν φαντασίαν
Καὶ στόχασιν ἀνδρῶν μεγίστων πρότασιν τοῦ πολιτίμου
Ἀναπολέοντος φρόνησιν.

Λελαλεῦ ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωσ τῶν μυριάδων,
Μὰ εἶναι τῶ ὄντι ἀποδεδειγμένος ἄνδρας μέγας ἦτον καὶ
εἶναι βεβαιωμένος

Μεγίστου γνώσεως ἐπαινεμένος

Τῆς πολιτίμου Γαλλίας στεφανομένος

Ὅπου ἀδάμαστος κολόνα ἐστάθη εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπιφίλ μὲν ὁ πολίτιμος Ἀναπολέων δὲν ἀπέθανεν σὰς λέγω
ζήτω ζήτω τραγωδεῖται ὅλοι οἱ Γάλλοι νὰ χαρῆται

Καὶ εἶναι ἐπαινος μέγας ὁ Ἀναπολέων καὶ ὄχι ἄλλος,
Τιμὴν μεγίστην ἐπροξένησεν τῆς πολιτίμου ἔδοςεν,
Λερμπαλὲρ ἔγεται χρέος οἱ λαμπροὶ Γάλλοι μικροὶ μεγάλοι
Ὅπου νὰ καταβάλεται ποσότητα χρηματικῆς μεγάλης

Ὅπου νὰ ἀποκαταστῆται τὸ μοναμέντοτου

Ἀπὸ ἀδαμάντας σμάλτο καὶ κεχηρημπάρι,

Καθὼς ἦτον ἥλιος καὶ φεγκάρι λέοντας καὶ πολικάρι.

Ἔθνη παγκόσμια ὁ Ἀναπολέων ζήτω αἰῶνια

Ἡ τιμὴ τῶν Γάλλων μικρῶν μεγάλων

Ἦτον καὶ εἶναι ὁ ἀδάμαντος Ἀναπολέων

Ὅπου δὲν ἐξεχύνεται λέγω

Ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπερασμένους αἰῶνας θὰ ᾔηαι δοξασμένους,
 Μὲ πικνένδοξον ἀειθαλίας ὡς βασιλεὺς βασιλέων ἐπ'
 ἀληθείας.

Ὁ μέγιστον ὄνομα Ἀναπολέοντος ὅποῖος παρατηρεῖ λέγοντος,
 Μιμνεῖται ὅλοι τὰ ὑποδήματα του ἔτος μάθεται καὶ
 τὰ φρονήματα του ἀπὸ τὰ ὑποδήματά του

Ἰδοὺ ὁ ἄνδρας ὁ πολιτικὸς πῶς ἱστορεῖται πανένδημος Γαλ-
 λία Γαλλία πολιτικὸς Γαλλία, πρέπει νὰ δεῖξης μεγίστην
 γενναιοψυχίαν.

Μὲ ὑψηλὴν ἠλιακὴν ἀξιομεγαλοπρέπειαν,
 Διὰ τὴν πανένδοξον ἀθανασίαν τοῦ ἀδάμαντος Ἀναπολέον-
 τος τῆ ἀληθεία καθὼς ἦτον ἄνδρας Μιλτιάδων ἥρωας
 τῶν μυριάδων,

Ἐπαινούμενος παγκόσμια φημισμένος,

Τὴν ἀθανασίαν σπεύσανομένος,

Γαλλία σὲ ὀμιλῶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν,

Ὁ Ἀναπολέων σοῦ ἦτον ἀμίμητος θησαυρὸς ἀτίμητος.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Τί θησαυρὸς μοῦ ἦτον πολλὰ ἀκριβῶς υἱὸς μου ἠγαπητὸς,
 Καὶ τὰς δάφνας ὅπου μὲ εἶχε στολισμένην σήμερον τὰς
 βλέπω καὶ λυποῦμαι νὰ τὰς βλέπω καὶ δὲν ἠμπορεῖ κά-
 νεις νὰ τὰ ἀρνηθῆ,

Πῶς ἦτον τοῦ Ἀναπολέοντος γενητικά γραπτὰ ὅλα αὐτὰ,

Τὰ ὑψηλά του βουλήματα μὲ τὰ ἠλιακά θελη-
 ματα,

Θεσπίσματα καὶ βουλήματα μὲ τὰ πικνένδοξα του φρονή-
 μα του,

Ἡλιακά του προτερήματα ἔπου αἱ ἀρχαί του καὶ τὸ μέλος
 ἦτον δόξης καὶ τιμῆς τὸ τέλος καὶ τί νὰ πρωτογράψω
 καὶ τί νὰ σᾶς εἰπῶ,

Μέγιστος ἄνδρας ἀποδείχθηκε
Ὁποῦ οὐδεὶς ἄλλος ὡς Ἀναπολέων μέγας.

Καὶ τί πολυλογία νὰ τὰ πολυλογῶ

Ἄφ' ἐγὼ ὁ ἴδιος τὰς γνώσεις του ἀπορῶ ὅπου ὁ Δη-
μοσθένης καὶ ὁ Ἡρακλῆς ὁ Λεωνίδαο καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς
Ἄπὸ τοὺς τάφους τοὺς ὡς ἤκουσαν τὸ ὄνομα Ἀναπολέων ἐ-
γύρισαν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μὲ τὰς χεῖρας τοὺς ψωμέ-
νας καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν προσερχόμενοι καὶ ἐκ συμφώνου
ἀνεφώνησαν φωνὴν μεγάλην καὶ λέγουν ζήτω ὁ θεὸς τῶν
ὄλων οὐρανοῦ καὶ γῆς δημιουργός,

Οὐράνιος ἐπίγειος παγκόσμιος τρισυπόστατος αἰῶνος
Εὐλογημένη ἡ ἀθανασία σου ἁγιασμένη ἡ βασιλεία σου καὶ
ἂν ἡμεῖς ἀφήσαμεν τὴν πατρίδα μας καὶ ἀναχωρήσαμεν
μὲ λύπη μας μεγίστην τὴν ἀφήσαμεν.

Σήμερον ὁμως εἰς τοὺς τάφους μας ἐρχεται λύπη καὶ χαρὰ
Βλέποντες πάλιν ὅπου ἀπὸ τὴν φλέβαν μας ὑψώσιν τὸν λε-
γόμενον Πινοπάρτε

Ἐσήκωσε καὶ τοῦ ἐχάρισες διὰ νὰ ἔχη ὅλας τὰς ἀνηκούσας
ἠλιακὰς γνώσεις ἀρχούσας.

Καὶ μὲ τὰς ἠλιακὰς του γνώσεις θέλει νικήσει τὰ ὑψηλὰ
πνεύματα τῆς πολιτίμου Γαλλίας λερμπαλέρ καὶ τὸν Ξι-
φιμαλέρ μὰ τῆς σοφῆς Γαλλίας θὰ τὸν ἀκολουθήσουν
Καὶ τὰ τετραπέρατα τῆς Οἰκουμένης νὰ τὰ ὑποτάξῃ μὲ
τῆς ἡγουμένης καθὼς καὶ ἐκόντεψεν,

Λοιπὸν δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου καὶ γεννηθήτω τὸ θέλη-
μά σου.

Θεέ, τῆς ἀθανασίας σου, ὅπου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου
ἐποίησες τὰ πάντα.

Ὅλα δυνάμει τῆς σοφίας σου διὰ τῆς φιλανθρωπίας σου δόξα
καὶ τιμὴ τῶν ἐξαπτερύγων σου, ἴδετε λοιπὸν ὅπου καὶ οἱ

προπάτορές μας είναι μάρτυρες ἀπεκεί πῶς ὁ Μπονοπάρ-
της ἦτον μέγιστος νοῦς.

Ὅπου εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κολοφῶντος ἡ δόξα του ἐστάθηκεν
ἀπόντος δυνάμει τοῦ πρεπόντος τί τὰ θέλετε ἡ φύσις καὶ
ἡ τύχης ἐσυμφώνησαν ἐπίσης

Καὶ τὸν εἶχαν στολισμένον μὲ ὄλα τὰ ὑψηλὰ προτερήματα
προικισμένον,

Καὶ ἐγὼ λοιπὸν μένω εἰς τὰ γραφόμενά μου ὅμως ἐπιμένω,
Γαλλία, Γαλλία ἐγνώρισε πολλά καλὰ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἔχεις
μέγιστα χρέη,

Διὰ νὰ διαμαντώσης μὲ πολυτίμους ἀδάμαντας νὰ στολίσῃς
Τὸ πολότιμον λείψανον τοῦ μεγίστου Λαπόλεοντος,

Καθὼς σὲ ἀξίωσε ὅπου μεγίστου τιμῆς σὲ ὕψωσε,

Καὶ διὰ παράδειγμα ἐλκυστικὸν τῶν νῦν θεωρούντων σε,

Πρέπει νὰ τιμήσῃς λοιπὸν τὸν πρώην θεωρούντά σε

Χρέη ὅπου πρέπει διὰ νὰ τὰ παρατηροῦν,

Καὶ μὲ μεγαλοπρέπειαν νὰ τὰ ἐκτελοῦν,

Ἐκάθε ἀμφιῆς καὶ μεγαλοπρεπῆς μεγαλειότης,

Ἐπειδὴ καὶ ἐδῶ ἐμπέριεχει μυσσηριώδη νήγματα ἔχει

Καὶ ἂν ἤθελε νὰ ζήσῃ ὁ υἱὸς του ὁ μοναχὸς, καὶ ἠθέλατε ἰδεῖ
τί ἔκαμνεν αὐτὸς,

Πλὴν ἄς ἦναι ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν ὑποῖον εἶναι,

Ὅπου ἔχασε μέγα πνεῦμα καὶ ἀδίκησε καὶ τὴν Περαιτρίτσα

τὴν μητέρα του· νεῦμα ὅπου τὴν ἔκαμνεν καὶ τῆς ἦλθεν

ἐμετὸς αἷμα ἀπὸ τὴν μεγίστην λύπην τοῦ πολυτίμου ἀν-

δρὸς τῆς καὶ τοῦ πολυτίμου σπέρματος αὐτοῦ υἱοῦ τῆς.

ὦ! φρίξον ἤλιε ἡ γῆ καὶ τὸ φεγγάρι μέγιστη ἦτον ἡ

φλόγα τῆς.

Ἐπεκροτήθη φωνὴ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τῆς

Μεγαλητέρα και φαρμακωτέρα από αυτήν δὲν ἦτον ἄλλη
φλογωτέρα,
Βέβαια δὲν εἶναι ἄλλη ὑψηλὴ και μεγίστη ἡ πατρὶς ὠ-
ραία ἦτον

Ἐὰν δὲν ἐγνωρίζετο τὸ ἡλιακὸν ὑποκείμενό σας
Εἶχα τὴν τύχην ὅμως διὰ νὰ ἔχω τὸ πολύτιμον ποτρέτοσας
και μὲ εἶναι γνωστόν τὸ ἡλιακὸν ὕφος σας λαμπρὰ γυνή
ὠραία μεγίστη ἀθανασία σου δὲν ἀκούσθηκε παρ' ὁ-
μοία σου και μάλιστα τὴν τρυφερότητα τὴν ὠραίαν ἡ-
λικίαν σου

Ἀς ἔχουν τὴν ἀμαρτίαν σου.

Πλὴν ἀδικήθης ἀπὸ τὸν πατέρα σου και ἔμεινες ἀδικημένη
και ἔμεινες ἀδικημένη ἀπὸ τὸν πατέρα σου ἐγνωρίζε ὅ-
μως πολλὰ καλὰ πῶς θὰ εἶσαι χαριζόμενος ἀπὸ τὸν οὐ-
ράνιον και ἐπίγειον παγκόσμιον βασιλέα τὸν μέγιστον
βραβευμένη, και εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν του θεοῦ νὰ ἦ-
σαι μὲ τὴν βασιλικὴν λαμπρὰν στολὴν σου.

Ἀνγαλιασμένη μὲ τὴν κορώνα σου στολισμένη.

Και ὁ ἀδικὸν σε ἄκραν θὰ σε βλέπει ἀπὸ μακρὰν μὲ ψυχὴν
τεθλιμένην νὰ θὰ σε βλέπει και θαυμάζουσα, τὸ λέγει ἡ εἰ-
μαρμένη πῶς τὸ ἀδικὸν δὲν μένει

Ἰδέ τε λοιπὸν τὴν ματαιολογία ὅπου δὲν γνωρίζει τούτους
υἱοὺς οὔτε παιδεῖα.

Ἀλλὰ πιστεύουν εἰς τὴν κενοδοξίαν τῆς χαμερπῆς ματαιο-
λογίας

Ὡ τῆς σκληροψυχοκακοκαρδίας τῶν τοιούτων ἐπ' ἀληθείας,
ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὸ παιδί του τινὰς δὲν ἔχει πόνον ψυχικῆς

Τί μένει λοιπὸν εἰς τὴν συνείδησίν του νὰ ἔχη τις
Ἐρωτῶ και ἀποκριθῆτε νὰ ἰδῶ τί θὰ ἀπολογηθῆτε και εἶμαι
ἔτοιμος στὰ πάντα νὰ σὰς πῶ τὸ τί και γιάντα.

Γαλλία! Γαλλία! πολύτιμος Γαλλία!

Ἐγνώριζε τῇ ἀληθείᾳ πῶς εἶχε μέγιστον ἄνδρα θησαυρὸν
ἀτίμητον, λερμπαλὲρ ἀκριβὸν πολύτιμον ἀδάμαντα τὸν
εἶχες Ἀναπολέων τὸν μέγιστον καὶ γενναῖον

Λελαλὲφ ὅπου μὲ ὄλας τὰς δάφνας καὶ μυρσίνας τοῦ κόσμου
ὄλου σὲ εἶχε στεφανωμένη

Τὰ μέγιστα στολισμένη

Ἀφιμαλὲρ μὲ ὄλας τὰς τιμὰς καὶ δόξας σὲ ἀξίωσεν ὑπὲρ
τοῦ κολοφῶντος σὲ ὕψωσε.

Ἐνακαρὴ ἔνακαρὴ μὲ τὰς πολιτίμους γνώσεις του ὀμακαρὴ
‘Ὅπου θὰ περάσουν αἰῶνες χρόνοι καὶ καιροὶ

Διὰ νὰ ἀξιώθῃ παρόμοιόν του νὰ ἰδῇ

Ἐπειδὴ καὶ ἂν τὸ θεωρήσωμέν κατὰ φυσικὰ προτερήματα
καθὼς λοιπὸν μὲ τὸν ὀρίζοντα σπανίως ἡμπορεῖ διὰ νὰ
φανῇ ἕνας κομίτης διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιδιάβασίν του

Ἐγὼ λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἐπίγεια σπανίως νὰ φανερωθῇ μέγας
ἄνδρας

Καὶ νὰ ἀξιώθῃ ὑπὸ τοῦ μεγίστου τίτλου νὰ ὕψωθῇ

Καὶ ἰδοὺ ἡ ῥόδος ῥέ, ἰδοὺ καὶ τὸ πᾶδημα ἀρέ

‘Ὅ ἐστὶ πόσα ὀνόματα ἀξιώθηκαν τὸ μέγα ἀπὸ τόσους αἰῶ-
νας

Πρῶτον ὁ μέγας Κωνσταντῖνος, δεύτερος ὁ μέγας Πέτρος
τῆς ‘Ρωσσίας

Τρίτος ὁ Ἀναπολέων Μποναπάρτης τῆς Γαλλίας

Λοιπὸν μετὰ παρέλευσιν τόσων αἰῶνων τρεῖς τοὺς ἴδεται
περιμένεται λοιπὸν καὶ τώρα διὰ νὰ ἰδῆται καὶ τὰ τώρα
κατὰ φυσικὴν παρατήρησιν ὅπου σᾶς εἶπα ταποτώρα

‘Υψηλὴ ἡλιακὴ γενναιομεγαλόψυχος ἀξιομεγαλοπρεπῆς Γαλ-
λία.

Ἐγνώριζε πολλὰ καλὰ τῇ ἀληθείᾳ τὸ πῶς ἔχεις μέγισα χρέη

Ούτε εἰς τὰ βήματά του νὰ φθάσουν,

Ἄς ἐγνωρίσουν πρῶτα τὴν ἀνοησίαν των καὶ ἐπομένως
νὰ ὀμιλήσουν μὲ τὴν παρουσίαν των καὶ νὰ ἐγνωρίσουν
πῶς ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων Μπονοπάρτης.

Δὲν ἦτον παραμικρὸς καθὼς θέλουσιν τινὲς ἀνίδεοι νὰ τὸν
ὄνειδίσουν ὅτι ἦτον Κερτσεϊκάνος μικρὸς ναὶ μὲν κατὰ
τὰ συμβεβηκέτα τοῦ τότε καιροῦ οἱ γεννητορὲς του
κατατρεγμένοι ὄντες ἐσώθησαν εἰς τὴν Κόρσικα καὶ ἐκεῖ
ἐκατοίκησαν.

Καὶ ἐγεννήθηκε ἐκεῖ ὁ μέγας ν᾽Αναπολέων.

Ἄλλὰ ἦτον ὅλως διόλου ἐξ αἵματος ὑψηλοῦ καὶ ὑλιακοῦ

Αἰ φλέφαις του καὶ τὸ αἷμα του Ἱμπερατορικόν.

Θπου ἡ Ἱμπερατορία τοῦ τότε καιροῦ,

Ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔστειλεν σὲ ὅλα τὰ μέρη
τοῦ κόσμου ὅλους,

Τὰς διαταγὰς τῆς καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἐφι-
λοῦσαν τὰς προσταγὰς τῆς.

Δερμπαλὲρ καὶ διὰ νὰ ἦτον τοιοῦτου αἵματος ἦτον καὶ
μεγίστου νοὸς καὶ πνεύματος.

Ἄνδρας καὶ μὲ τὰς ὑψηλὰς καὶ ἡλιακὰς γνώσεις του.

Ἐχόντεψαν διὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν ὅλαι αἱ κορυφαὶ τῆς
γῆς νὰ τὸν φιλήσουν.

Καὶ ὀλίγον τὸ ἔλειψε διὰ νὰ φιλήσουν καὶ τὸ χῶμα τῆς γῆς
ὅπου αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε ἵππεὺς τέτοιοις ἄνδρας ἦτον καὶ
ἐκαταστάθηκε διότι ἦτον

Εἶναι μέγιστον λέγω καὶ σπάνιον ἀπὸ τὰ σπάνια,

Διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν

Καθὼς καὶ ὁ ἀδάμαντας Ἀναπολέων ἐστάθηκεν ὡς λέων καὶ
ἀδάμαστον τὸν λέγω,

Τι τὰ θέλετε ἢ φύσις τὸν ἐστόλισεν ἐπίσης καὶ μὲ ὄλα τὰ
 προτερήματα ἢ τύχης
 Μέγιστος κομήτης ἦτον, μεγίστους κομήτας εἶχε
 Καὶ τὸ μικρὸν του κίνημα τὸ εἶχαν μέγα πρᾶγμα
 Τοιοῦτος ἄνδρας θαυμαστὸς ἐστάθηκεν ἐξακουστὸς
 ὅπως καὶ ἂν τὸ^νθερίσωμεν μέγιστον ἄνδρα πρέπει νὰ τὸν
 ἱστορήσωμεν.

Λερμπαλέρ καὶ ἂν δὲν τὸν ἱστορήσωμεν ἀφίλ μαλέρ τότε
 εἶναι φανερόν πῶς τὸν ἐφθονούσαμεν

Διλαλέφ καὶ παράδοξον δὲν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τοὺς μεγί-
 στους ἄνδρας τοὺς κατατρέχουν πάλιν ἕτεροι μεγάλοι.

Λερμπαλέρ παρακινούμενοι ἀπὸ ζηλοφθονίαν, λερμπαλέρ κα-
 τατρέχουν τὴν ἀξίαν

Ἀφίλ μαλέρ τοῦ ἀνδρός τὴν θαυμασίαν.

Ἀθῆναι τὴν 15 Αὐγούστου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΕΛΛΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΙΣΕΒΑΣΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΝ-
ΔΟΞΟΝ ΗΓΑΠΗΜΕΝΗΝ ΤΗΣ ΔΕΙΘΑΛΗΣ ΔΕΙΘΑΛΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΙΜΟΥ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Φιλόπonos και φιλόανθρωπος μεγαλοπρεποῦς αἰθαλίας
Εἶναι ἡ ἀξιομεγαλοπρέπεια, τῆς ἡλιακῆς λαμπρᾶς Γαλλίας
Υγειαίνεται ὑγαπημένη μετὰ τέκνα σου εὐλογημένη.
Καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην νὰ ᾔσθαι πάντα ἀνδριομένη
Καὶ μετὰ τὴν ἀδελφὴν σου τὴν Ελλάδα ἐν βίῳ φιλιόμενη,
Ἐνθέρμου ψυχῆς καὶ καρδίας μου, προσφέρω σήμερον τὰ
κατὰ χρέος σεβάσματά μου ἀποδεικνύοντας τὸν ζῆλον
μου μεθέρμην ψυχῆς καὶ καρδίας μου.

Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου.

Νὰ ἐγνωρίζῃ ἡ κωρώνα της, τὸ πῶς ἐγὼ τρέφω ἐντὸς ψυχῆς
καὶ καρδίας μου, ἔρωτα μετὰ τοὺς παῖδας μου

Εἰς τὴν αἰθαλίαν,
πανένδοξον Γαλλίαν.

Φιлмаλέρ, χωρὶς ἀμφιβολίαν,

Ζήτω ἡ λαμπρὰ Γαλλία.

Φιлмаλέρ τῆς Ελλάδος θεραπεία,

Ἀμφιφίλ φιφιлмаλέρ, εἶναι τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας,

Ἡ φιλόανθρωπος καρδιά,

Τόσον σὲ ὑπεραγαποῦμεν, Γαλλία σὲ πονοῦμεν.
 Καὶ ποτὲ δὲν σὲ ξεχνοῦμεν, γνῶριζε πῶς σ' ἀγαποῦμεν,
 Καὶ ἂν ἄλλο τι δὲν μᾶς μένη. ἡ ἀγάπη μας ὅμως θὰ μένη
 Εἰς τοὺς αἰῶνας μὲ χαρὰν,

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Σὲ εἶμαι εὐγνωμων ἠγαπημένη μου Ἑλλάς,
 Μὴ τὸν πόνον ὅπου μὲ ὀμιλᾷς.
 Καὶ ἔχε θάρρος τῷ θεῷ καὶ ἐγὼ θὰ προσπαθίσω
 Γιὰ ὅλα τὰ ἰντερέσα σου ἐγὼ θὰ πολεμήσω.
 Μὲ ὄλην μου τὴν ὑπάρξιν, Ἑλλάς δὲν θὰ σ' ἀφήσω.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Πολύτιμη Γαλλία, ὕγιανε τῇ ἀληθείᾳ,
 Κεὶ μὲ ὅλα μου τὰ παιδία, σὲ λατρεύομεν τῇ ἀληθείᾳ.
 Καὶ θὰ ξημερώσῃ μία ἡμέρα, νὰ μὲ γνωρίσης ἐπισιτήθειά
 σου νὰ ἀπορίσης.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἑλλάς ποθεινοτάτη ἀκριβὰ ἀγαπητάτη.
 Τὸ πνεῦμα σου τὸ Ἑλληνικόν, εὐέσθητον εὐγενικόν.
 Μὲ ἐσπάραξε τὴν καρδίαν Ἑλλάς τῇ ἀληθείᾳ.

Ἡ ἙΛΛΑΣ.

Πολύτιμή μου κὶ ἀκριβὴ Γαλλία μου ἠγαπητή.
 Ἐὰν ἡ καρδία σου ἐσπάραξε, ἐμὲ καὶ ἡ ψυχὴ μου
 ἡ καρδιά καὶ ἡ ζωὴ μου.
 Καθημερινῶς κεντοῦμαι ἐντὸς καὶ δὲν νοοῦμαι,
 Ἔως οὗ νὰ ἐνεργοῦμαι, ὅπου καὶ οἱ δύο μας νὰ
 ἀντικριθοῦμεν.

Ἡ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐλλὰς ἠγαπημένη, τὰ ἐντόσθιά σου τὰ γνωρίζω
 πρὸ πολλοῦ τὰ θεωρῶ, πλὴν τὸν καιρὸν μας καρτερῶ
 ὅπου ἐναρμοδίως μίαν ἡμέραν, νὰ εἶδῃς νὰ ἐνωθοῦμεν
 φίλμαλερ, λαμπρὰ ποῦ θὰ χαροῦμεν.

Ἡ Ἑλλάς.

Ἵγείανε ἠγαπημένη, καὶ ἡ ἐλπίδες μου

Εἶναι εἰς τὴν εἰμαρμένην, δυνάμει τῶν δυνάμεων

Νὰ χαροῦμεν καὶ οἱ δύο

Ἐν τῇ δόξῃ εἰς τὸν βίον ἌΜΗΝ

Ἦθελεπα καὶ βλέπω ὅπου τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
 σοφῆς Γαλλίας τὰ παιδιά, ὡ σοφοὶ πεπαιδευμένοι, ἄξιοι
 καὶ προκομμένοι, τῆς Ἑλλάδος ἐρωμένοι, μὲ φιλόπονον
 φιλανθρωπίαν, εἰς κάθε δεσινὴν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος,
 δείχνουν ὑπεράσπισιν.

Μὲ διαφορῶν εἰδῶν εὐεργετήματα τῆς Ἑλλάδος βοηθήματα

Μὲ φιλόπονον φιλανθρωπίαν καὶ μεγαλοπρεπείαν.

Καὶ μὲ ἀνδρικὴν γυναιομεγαλοψυχίαν.

Παρρησιαῶζον τὸ στήθος τους μὲ ἀνδρείαν τὸ ὕφος τους.

Διὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά, μὲ σοφίαν καὶ ἀνδρείαν,

Ζήτω ἡ λαμπρὰ καὶ πολύτιμος Γαλλία.

Τῆς Ἑλλάδος τὰ παιδιά τὴν λατρεύουσιν ἀειθαλῆ.

Ὡς εὐτυχίαν τους τῇ ἀληθείᾳ εἶναι φανερομένον ὅπου εἰς

κάθε δεινήν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ λαμπρὰ Γαλλία
 παρουσιάζει τὸ στήθος τῆς ἐγκάρδως διὰ τὴν Ἑλλάδα
 ἐμπράκτως,
 Χωρὶς καπκιστὰ ἀλλὰ πράγματα σωστὰ, καθὼς τὸ ἀπαι-
 τεῖ ἡ γενναιομεγαλόψυχος φιλανθρωπία μὲ μεγαλοπρε-
 πείαν, ἔτζι φέρονται τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ παιδιά δαί
 τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθερίαν, Ζήτω οἱ λαμπροὶ Γάλλοι
 μικροὶ μεγάλοι καὶ εἰς μίαν ὄραν χρησιμωτάτην θέλουν
 εὔρουσιν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐντιμωτάτην.
 Εἰς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου Γαλλίας τὰ θελήματα προ-
 μωτάτη.

Μὲ τὸ πνῦμα τὸ Ἑλληνικόν.

Εὐέσθητον καὶ εὐγενικόν.

Ἐγχεῖνεται λαμπρὰ Γαλλία τὸ λοιπόν.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ Σὲ ὑπεραγαπῶ:

Καὶ αἱ περιστάσεις θέλουσιν δεῖξωσι τὰς στάσεις

Καὶ τῶν φιλοτιμῶν Ἑλλήνων τὰς πράξεις.

Λαμπρὰ Γαλλία θὰ κυττάξεις

Τὴν μεγάλην εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων μὲ μεγίστην ἀ-
 γάπην.

Πρὸς τὴν ὑψηλὴν καὶ πολύτιμον Γαλλία,

Μέγιστον πόνον τοὺς δίδει τῇ ἀληθείᾳ

10 Σεπτεμβρίου 1840 Ἀθήναι.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Λερμπαλέρ δὲν εἶναι ἴδιον πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν ἀνδρῶν
διὰ τὰ γυρεύου, λελαλέφ τὰ δολοφονοῦν τὸν βασιλέα τους
Ξιφίλ μαλέρ

Εἶναι τραγικωτάτη, παράνομος, παρανομία, βασιλέως ἢ
δολοφονία,

Εἶναι μεγίστη ἀμρτία, καὶ μεγίστη κατηγορία με ὄργην
τὴν θεῖαν.

Τοῦ ἔθνους, ὅποιον ἔθνος καὶ ἂν ἦναι, ἐπειδὴ καὶ πίπτει ὄργη
θεϊκὴ ἀπάνω τους με πτώσεις καταφρόνητους, δυστυχία
ἀκλόνητος· ἅμα ὁ βασιλέας τους ἤθελεν εἶναι τύραννος,
τότε εἰμποροῦν τὰ τὸν σηκόσουν, ὄχι ὁμως τὰ τὸν θανα-
τώσουν, οὔτε μικρὸν τὰ τὸν πειράξουν ἀλλὰ τοῦ διορίζον-
ται τὰ ἐξοδά του, διὰ τὰ ζῆ ὡς βασιλεὺς χωρὶς ἐξουσίαν,
καὶ ὄχι ἡ δολοφονία. Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἄγρια θηρία ὅπου εἶναι
θηρία, τὸν βασιλέα τους ὁμως τὸν σέβονται τῇ ἀληθείᾳ,
πελλῶ μᾶλλον σοφοὶ πεπαιδευμένοι, καὶ χριστιανοὶ
λεγόμενοι ὅπου, ἐγνωρίζουν καὶ τί συνβαίνει ἀπὸ μίαν,
παράνομον παρανομίαν, με ὄργην θεῖαν λερμπαλέρ τὸ ἔθνος
ἐκεῖνο, ὅπου βάλει χέρι, εἰς τὸν βασιλέα του, πίπτει ραγ-
δαίως διὰ τὴν παρανομίαν του, εὐθαίως καὶ ἐπομένως
θλιθερὰ κλαίει τὴν μοῖράν του.

ΕΛΛΑΣ

Γαλλία, Γαλλία θλίβομαι τῇ ἀληθείᾳ καὶ μὲ ὄλα μου τὰ
παιδιά λυπούμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

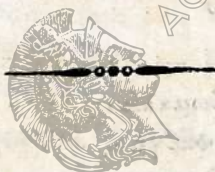
Ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου ἐπιθυμοῦμε ὅπου τὴν λαμπρὰν
φωνὴν σου πάντα νὰ ἀκοῦμεν μὲ δόξαν καὶ τιμὴν νὰ χαροῦ-
μεν, καὶ δὲν ἤλπιζα ἀπὸ τοιοῦτον ἔθνος πεπαιδευμένον καὶ
σοφόν, διὰ νὰ ἀκούω τοιαῦτα ἀπαίσια κινήματα κατὰ τοῦ
βασιλέως του, καὶ δέομαι εἰς τὴν εἰμαρμένην ὅπου τὰ παι-
διά σου, νὰ ἐγνωρίσουν τὸ λάθος των, καὶ νὰ μετανοήσουν
φέροντα σέβας καὶ ζῆλον εἰς τὸν θρόνον ἐν βίῳ ἀμὴν, ὅπου
νὰ μὴν ἀκούσω πλέον τὸ παραμικρὸν κακὸν σου, ἀλλὰ μόνον
τὸ καλὸν σου μὲ καλὴν φώτισιν τῶν παιδιῶν σου, ἔθνη!
ἔθνη πεφωτισμένα, πρέπει νὰ ἦσθαι θεοστοχασμένα, διὰ νὰ
ἦσθαι πάντα εὐτυχημένα, εἶδε καὶ ἠκατημένα, κατὰ τὴν
κρίσιν μου ἐμένα, θε νὰ εἶσθαι πάντα πεπαιδευμένα, ἔχετε
παράδειγμα τοῦ Λουδοβίκου τὸ δυστύχημα, τὶ ἔφερε τοῦ ἡ-
λιακοῦ θρόνου καὶ κλήρου ἐξολοκλήρου, εἰάν δὲν τὰ σοχάζε-
σθαι, εἰάν δὲν τὰ ψηφῆτε, τὰ περασμένα πράγματα κακῶς
τὰ συλλογεῖσθαι, ἐγὼ ὅμως τὰ παρατηρῶ καταλεπτῶς τὰ
θεωρῶ, καὶ εὐρίσκονται αἰτίαι πτώσεις καὶ δυστυχίαι ἐλθέ-
τε λοιπὸν εἰς αἴσθησιν, ὅπου νὰ ἀποβάλλητε κάθε κακὸν
σκοπὸν, ἔθνος ἔθνος καὶ ἐνδοξον σοφὸν εἶναι ἐναντίον τῆς τι-
μῆς, ὅταν παραφρονῆτε, ὅπου τὸν βασιλέα σας νὰ δολοφο-
ῦητε, ὦ φριξὸν ἤλιε, τὰ ὄρη καὶ τὰ βουνά, ἡ γῆς καὶ τὸ
φεγγάρι, παράνομος, παρανομία, δὲν εἶναι ἄλλη μία, καθὼς

ένος βασιλέως ή δολοφονία, ή δυστυχία πίπτει επάνω των
 όργη θεία βασιλέως ή δολοφονία, όταν λοιπόν θέλωμεν δια
 να θανατόνωμεν τους βασιλείς, τότε σάς λέγω, και εγώ πώς
 δέν υπάρχει ένας άνθρωπος τής γης, αλλά ώσαν να γέμη ή
 γη από άγρια θηρία ξιφιλ μαλέρ τή αληθεία. και τότε λέγε-
 ται παραχώρησις θεία.

Εν Αθήναις τήν 20 Οκτωβρίου 1840.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ
ΤΟΥ
ΓΕΝΕΡΑΛΗ ΦΑΒΙΕ.

Ποίημα ἀξιοσεβάστου

Ηρωα καὶ σοφοῦ.

Ἄνδρὸς γενναίου καὶ ῥωμαλέου

Κυρίου χρυσοστόμου Φαβγέ

Ἕλληνα καὶ Γάλλο· οὐδεὶς ἄλλος,

Ὡς ὁ Κύριος Φαβγὸς μέγας.

Καὶ παράδοξον δὲν εἶναι

Ἐπειδὴ καὶ τῆς πολυτίμου Γαλλίας

Ποιὸς εἶναι καὶ ἄλλος τὰ αἰσθήματα

Τῆς λαμπρᾶς Γαλλίας τὰ φρονήματα.

Καὶ ἐπὶ τούτου ὁμιλεῖ μὲ φιλόπνευστα

Καὶ φιλόπνευστα χρυσὰ αἰσθήματα.

Τῆς τρισεβάστου λαμπρᾶς Γαλλίας

Τὰ φρονήματα.

Εἰς τῶν παιδιῶν της τὰ εὐέσθητα θελήματα.
 Ὡς παιδευμένοι ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 φιλόθρωποι καὶ ἐκλεκτοί.
 Ἡ Ἑλλάς ζήτω ζήτω
 Ἡ φιλόπονος καὶ φιλόθρωπος
 Μεγαλοπρεπὴς Γαλλία μὲ ἄλλα της τὰ παιδιά
 Ζήτω καὶ ζήτω τῇ ἀληθείᾳ καὶ ζήτωσαν
 Καὶ ὁ κύριος Φαβγῆς εἶναι παιδί τῆς
 Πολυτίμου καὶ ἀκριβοῦς Γαλλίας μου ἀγαπητῆς
 Τὸν γνωρίζω ὅμως καὶ ἐγὼ ὡς γνήσιον υἱόν μου
 Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνά μου
 Ἀνδρῶς ἐπολέμησε.
 Ὅπου διὰ τὴν ἐλευθερίαν μου,
 Καὶ τὴν ζωὴν του ἐκινδύνευσε.
 Φουστανέλες καὶ τζαρούχια ἐφοροῦσε.
 Καὶ ὡς Ἕλληνα καθυπεῖ ἐπολεμοῦσε
 Καὶ ἐπρομαχοῦσε.
 Ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους
 Καὶ τώρα πάλιν ὁμιλεῖ χρυσόστομα καὶ λαλεῖ.
 Ὅπου 300 ἄνδρες πεπαιδευμένοι
 Ἐνάρετοι καὶ σοφοὶ
 Ἄν ᾗθελον ὁμιλήσουν παρόμοια
 Νόμιμα καὶ δίκαια,
 Καθὼς ὁ σεβαστὸς κύριος
 Φαβγῆς ὁμίλησε καὶ ὁμιλεῖ

Ὅπου ὡσάν ὁ χρυσόστομος ἀναστήθηκε
 Καί τὴν δικαιοσύνην ἀπαγγέλλει διὰ
 νὰ ἀκούσουν οἱ ἀγγέλοι
 Ἐπεύχομαι λοιπὸν ὅπου εἰς τὰς αὐτοκρατορικάς
 καὶ βασιλικὰς αὐτοῦ μεγαλειότητας
 Ὅπου νὰ εἰσακοστοῦν εἰς τὰς ἀκοάς του
 Οἱ χρυσόστομοι λόγοι τοῦ σεβαστοῦ καὶ
 ἐναρέτου ἀνδρὸς Ἡλίου Φαβγῆ ἀμήν.
 Καὶ θέλει τοῖς προξενήσει δόξαν καὶ
 μεγίστην τιμὴν.
 Ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
 Ἐπειδὴ καὶ ἡ γνώσις γνώμη καὶ συμβουλή
 τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἐναρέτου τούτου ἀνδρὸς
 Παρατηρῶ ὅπου εἶναι μεγίστου νοῦς
 Γνώσεως καὶ φρονήσεως.
 Λερμπαλέρ ὑψηλοῦ καὶ ἡλιακοῦ νοῦς
 εἶναι ἄνδρας Ἀθακοῦ
 Μέγας εἶναι πανταχοῦ.
 Ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖνα ὅπου
 Ἐπρεπεν διὰ νὰ συνευρεθῶσιν
 εἰς ἓνα μέρος ὅλα τὰ μηνιστέρια τῶν αὐλῶν.
 διὰ νὰ σκεφθῶσιν περὶ τῆς
 γενικῆς καλῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν.
 Ὁ σεβαστὸς λοιπὸν τοῦτος ἀνὴρ τὰ ὁμίλησε μοναχός.
 τὰ ὁμίλησε καὶ τὰ ὁμιλεῖ
 Καὶ δὲν τὰ ὁμιλεῖ ἀλλὰ χρυσόστομα τὰ ὁμιλεῖ

Καὶ ὁποῖος ἤθελε ἀναιρέσει τοὺς λόγους·
 Καὶ τὰς γνώσεις τοῦ Ἡλίου φαβγῆ
 Ἀποδεικνύεται ὁ πλέον κάκιστος ἄνθρωπος τῆς ἀνθρώ-
 πότης
 Καθότι εἶναι νόμιμος κατὰ νόμον
 καὶ κανόνων ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς τῶν νόμων.
 Λέρμπαλερ ζήτω ζήτω ὁ μεγάλου νοός
 Καὶ δίκαιος ἄνδρας
 Καὶ ἐκεῖνοι τὰ πλέκουσιν καὶ τὰ περιπλέκουσιν
 Ἄς γνωρίζουν καλῆτερον ἐκεῖνα ὅπου
 τοὺς πρέπουν ὅπου τοὺς φέρνουν καὶ τιμῆν
 Καὶ ἔχουν καὶ τὴν δόξαν ἀπὸ τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων.
 Ὅπου εἶναι ἀνώτερος τῶν ἀνωτέρων διὰ ὅλων τῶν ἡμετέρων,
 Καὶ πρέπει νὰ θεωροῦμεν τὴν ἀρχὴν νὰ βλέπουμεν τὸ τέλος.
 Ἡ δὲ ἀλλῶς· Ράμφην εἰς ῥάμφη ἄμφη.
 Τὸ λέγειν καὶ ἡ γραφὴ ἄμφη. Γ. Ἐξαρχόπουλος.
 Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου
 Σέβας τοῦ σεβαστοῦ Ἡλίου φαβγῆ
 Καὶ τέλος πάντων θὰ ξημερώσῃ καὶ μία ἡμέρα
 Χρυσόστομος ἀστροφεγγῆς
 Καὶ τηλαυγῆς ὅπου θὰ λάμπει τὸ
 ἡμισφαίριον τῆς γῆς
 Τόσον ὅπου τὰ ὄροι καὶ βουνά
 Οἱ κάμποι καὶ πεδιάδες θὰ λάμπουν πρασιιάδα
 Λελαλῆφ καὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τὴν ἐδικήν μου
 Γιτὶ σήμερα κρατῶ ἀλλ εἶναι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀερατῶ

Λερμπαλέρ πάντων και άοράτον άνω λοιπόν και οι κάτω
 ‘Ηνεμή ήμινιάμ είδα εγώ την Μυαιάμ

Πλήν ένωρίζω τόν έν τριά λερμπαλέρ και τό πνευμά μου
 δέν δειλιᾶ

Πρός τόν σεβαστόν Ηρωα ρωμαλαϊόν

Άνδρα΄ξιόν και γενναϊόν Κύριον Φαβγιέ

Με τόνά είδα και έγνώρισα την πατρικήν φιλόπονον
 Θερμήν αγάπην σου

Πρός την γλυκυτάτην θερμήν ήμῶν πατρίδα

Γλυκυτάτην Έλληνίδα

Έκ βάθους ψυχῆς και καρδίας μου

Σου είμαι εύγνώμων κατ’ χρέος

Κατά νόμων και κανόνων τῆς πολιτικῆς τῶν νόμων.

Και καταδεχθῆται παρακαλώ τά κατ’ χρέος

Σεβάσματά μου προς άπόδειξιν τῆς βαθυτάτης εύγνωμοσύ-
 νης μου.

Και ύγειένε ήλις, Φαυβγέ και αι περιστάσεις θέλουν

δειξουσι τās στάσεις με τά φέρματα τῆς πράξεις

Και επειδή έχω ένα σύγγραμμα όνομαζόμενον

Περιβόλιον τοῦ Κόσμου

Και ύστεροῦμαι τά μέσα τῷ τύπου

Και δέν ‘μπορώ νά τό εκδόσω εις φῶς

Έκείνοι όπου έπρεπε διά νά με βοηθήσουν

εις έρασταί τῆς σκοτινοπονηροποταποζηλοφθονοκακοβαρβαρο-
 μανίας έρασταί έδειξαν εις τό σύγγραμμά μου

Άσπονδον μίσος μανίας

Κα ἐπὶ τούτῳ περικαλῶ θερμῶς τῆς λαμπρᾶς καὶ πολυτίμου
Γαλλίας τὰ παιδιὰ ὡς λαμπροὶ καὶ πολῦτιμοι

Καὶ φιλόπρωποι μέγιστοι φιλόπονοι
Ὅπου ἂν ᾖναι δυνατὸν μεγαλοπρεπῆς

Καὶ θέλω τὸ ἀφιέρῳσι

Εἰς τῆς Σεβαστῆς καὶ πολυτίμου φιλανθρώπου Γαλλίας

Στὸ ὄνομα ἐπαληθείας

Καὶ μένω μὲ βαθύτατόν μου σέβας

Τοῦ σεβαστοῦ Ἡλίου χρυσοστόμουΦαβγῆ

1840 Οκτωβρίου 15 Ἀθῆναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ρομφαίου ἐκ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ

Κορυφαίου κατὰ τὸ παρὸν ὄμως κορυφαίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΗ.

Ο ποιητής είναι στολή, ύψηλης ἀειθαλείας
Καθὼς λάμπει καὶ ὁ ἥλιος σὲ ὅλας τὰς βασιλείας.
Δερμπαλέρ ὅταν ὅμως τὸν τιμοῦσιν, οἱ κόμοι καὶ οἱ κομη-
ται καὶ ἀπὸ κἀνένα δὲν φθονεῖται, ὅταν ὅμως τὸν φθο-
νοῦσιν μένουσιν καὶ αὐτοὶ νὰ τοὺς ἐφτιοῦσιν.
Ἐπειδὴ ἀποδεικνύονται ὡς ἀνάξιοι τῆς ἀξίας τους.
Δεικνύοντες λελαλεῦ ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον καὶ τὴν στολήν
τους παροργίζουν καὶ ὁ ποιητής ἀδιαφορεῖ
Καὶ μὲ τὸ κοντίλη του τραγωδεῖ,
Δερμπαλέρ τὴν ἀλήθειαν ὑψώνη
Καὶ τὸ ψεῦδος θανατῶνει.
Εἰφίλ μαλέρ ἰδοὺ λοιπὸν ἡ φρόνημάδα
Τοῦ ποιητοῦ ἡ νοσιμάδα
Ὡς νὰ παίξῃ τὴν ἀμάδα μὲ φρόνημον ἀράδα ἄς ὀμιλοῦν.
Καὶ οἱ τρικαβαῖοι καὶ μετριοῦνται οἱ Χαλδαῖοι ὅσοι
Ἠγαπημένοι τοῦ φθόνου ἐρωμένοι λέγονται πατηραμένοι
Διότι εἰς τὰ ἀπέχια εἶναι παραδομένοι.

Ἀθῆναι τὴν 15 Φεβρουαρίου 1842.

Γ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΟΣ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023127

Επιτομή των εγγράφων
του μεγάλου δούκα
Αλέξανδρου του πρώτου
του τσαρικού οίκου
του βασιλείου της
Ρωσίας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δυνάμει τῆς ὑψηλῆς καὶ κραταιᾶς δυνάμεως
Φαίνεται νὰ ἴηαι ἡ ἀξία τῆς ἐνεργητικῆς
Ὁργάνου τῆς φυσικῆς

Ἡ εὐπρέπεια τῆς ἠθικῆς

Εἶναι ὁ στολισμὸς τῶν δλων

Λερμπαλὲρ ὁ Θεὸς τῶν ὄντων.

Ὅστις γνωρίζει τὸ ἐνεργητικὸν

Τῆς διπλωματικοπολιτικῆς τὸ φυσικόν,

Πρέπει νὰ ἐγνωρίζη καὶ τὸ κάθε ἐπαινετὸν

Τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετὸν

Δὲν ἐγνωρίζει τῆς ἠθικῆς τὸ ἐφετὸν;

Τότε κρημνίζεται ἀπὸ ὄλα του λοιπόν.

το ψει

ιφίλ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ